

Finalitza el ramadà, el temps més espiritual de l'Islam

Dm, 29/07/2014 per Catalunya Religió

(David Casals -CR) El vespre d'aquest dilluns no ha estat només unes hores de pluja i tempestes. Per a la comunitat musulmana que viu a Catalunya, quan el sol es ponía s'acabava el [ramadà d'enguany](#), l'any 1435, el temps més sagrat d'aquesta tradició.

Els musulmans tenen un calendari lunar, i els mesos canvien una vegada la lluna ja ha completat el seu cicle, i mai es pot confirmar plenament l'inici i final del ramadà fins que la lluna així ho indica.

De fet, professionals que treballen en l'àmbit de la diversitat i la mediació a Catalunya asseguren que cada any acostumen a rebre les mateixes trucades dels poders públics preguntant-los quan s'acaba el ramadà: "Quan ho diu la lluna", i no sempre està fixat al 100% al calendari, recorden.

Temps de germanor

En qualsevol cas, el que és clar és que s'ha acabat un un període marcat per diferents conceptes: espiritualitat, autocontrol i reflexió.

Per a molts musulmans es tracta d'una època de l'any fortament marcada per l'espiritualitat: el dejuni de menjar i beguda l'han de fer gairebé tots els seguidors de la fe islàmica, amb algunes excepcions, com les dones embarassades, la gent gran i els malalts, entre altres.

Per altres, el mes de ramadà és també un període festiu. "És un mes de germanor, com el Nadal" pels cristians, assegura en el seu [blog sobre Islam](#) el periodista i arabista **Jordi Llaonart**.

"Alguns musulmans deixen enrere 30 jornades d'espiritualitat, lectura, paciència, autocontrol i reflexió, tot i que per la majoria han estat dies de tímida introspecció

i nits de festa en família, tiberis i televisió", hi afegeix.

En qualsevol cas, ha acabat un període molt important per als musulmans: és un dels cinc grans preceptes que han de secundar els fidels, que d'una banda va acompanyat d'oració, pregària i lectura de l'Alcorà, però també d'una vessant comercial, amb campanyes publicitàries de grans marques durant aquest mes. El mateix passa amb el Nadal cristià o amb tradicions d'altres religions.

Durant tot aquest mes, s'han fet a Catalunya molts 'iftars', menjars comunitaris fets a la posta de sol, a partir de la qual s'acaba el dejuni. Ja és tota una tradició el que es fa [al barri del Raval](#) de Barcelona, organitzat per Tot Raval; però també se n'han fet molts altres: al Palau de Pedralbes de Barcelona, a Sant Vicenç dels Horts, a Mataró, entre molts altres llocs.